

матеріали II Міжнародної науково-практичної конференції, 15 травня 2018 р. – Ч. 1. – Полтава: ФОП Пусан А.Ф., 2018. – С. 158-160.

2. Королевич Н.Г. Повышение эффективности использования нетрадиционных энергетических ресурсов на сельских территориях Республики Беларусь / Н.Г. Королевич, И.А. Оганезов // Исследования, результаты: Научный журнал Казахского национального аграрного университета. – 2017. – № 2. / редкол. Т.И. Есполов [и др.]. – Алматы : КазНАУ, 2017. – С. 264-273.

3. Короткевич А.М. Исследование экономической целесообразности строительства и эксплуатации фотоэлектрических станций в Республике Беларусь / А.М. Короткевич, А.С. Куксов, В.М. Буркин // Энергетическая Стратегия - 2015. – № 3. – С. 23-29.

4. Королевич Н.Г. Эффективность использования гидроэнергетики на сельских территориях Республики Беларусь / Н.Г. Королевич, И.А. Оганезов, И.И. Гургенидзе // Формирование организационно-экономических условий эффективного функционирования АПК: сборник научных статей 7-й Международной научно-практической конференции (Минск, 28-29 мая 2015 г.) / редкол. Г.И. Гануш [и др.]. – Минск : БГАТУ, 2015. – С. 152-157.

5. Оганезов И.А. Основные подходы создания демонстрационных энергосберегающих зон в агрогородах Республики Беларусь с использованием местных возобновляемых энергетических ресурсов / И.А. Оганезов, Т.Ю. Бузенкова // Сборник материалов Международной научно-практической конференции молодых ученых «Интеллектуальный потенциал XXI века : вклад молодых ученых в развитие аграрной науки», посвященной 85-летию Казахского национального аграрного университета (4-5 декабря 2015 г. / Редкол. Т.И. Есполов (пред.) [и др.]. – Алматы : КазНАУ, 2015. – С. 151-155.

СТРАТЕГІЧНІ ОРІЄНТИРИ РОЗВИТКУ ЕКО-СОЦІО-ЕКОНОМІЧНОЇ СИСТЕМИ

***КУНДЕЄВА Г.О., К.Е.Н., ДОЦЕНТ, КУЛІШ О.А., АСПІРАНТ,
НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ХАРЧОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ***

Глобальні Цілі сталого розвитку були затверджені у 2015 році на саміті ООН з питань сталого розвитку. Три перші цілі стосуються забезпечення життєво необхідних потреб людини та її існування: подолання бідності, подолання голоду, зміцнення здоров'я та благополуччя [1]. Людство споживає, щоб жити. але щоб жити, необхідно також постійно здійснювати певні дії, виробляти товари або

послуги. Це дозволяє розглядати людину як біологічний, економічний та соціальний суб'єкт, який повинен формуватися, розвиватися і відтворюватися. На міжнародному рівні вчені намагаються визначити систему споживання, яка буде уособлювати собою глобальне споживання як еталон для всього людства. За еталон споживання харчових продуктів визначено раціональне харчування – харчування, яке збалансоване за макро-, мікроелементами та енергетично достатнє й досягнута енергетична забезпеченість добового раціону людини за харчовими продуктами тваринного та рослинного походження [2].

Глобальні зміни позначилися на зміні основних потреб домашніх господарств і їх взаємодії. Нині трудова діяльність характеризується високою інтенсивністю, продуктивністю, організованістю, дисциплінованістю, особистою відповідальністю й в цих умовах набуває особливої уваги потреба в підтримці фізичного і душевного здоров'я, забезпеченні довголіття. Здоров'я забезпечує сталий розвиток і самореалізацію людини на різних рівнях: фізичному, психічному, соціальному і духовному [3]. Життєдіяльність суспільства в умовах сучасного динамічного виробництва загострює потребу в екологічно чистому довкіллі та екологічній безпеці. Якість середовища визначає і якість здоров'я людини, його життєздатність, а задоволення цієї потреби вимагає від усіх суб'єктів формування нових стандартів життя та ядра нового технологічного укладу. Своєчасне формування такого відтворювального ядра є необхідною умовою переходу країни на інноваційний шлях розвитку. У практичній площині це висуває на перший план реалізацію в економіці інноваційного процесу, що забезпечує безперервне перетворення нового знання в продуктивні або технологічні новації. В рамках цієї моделі 75-90 % приросту ВВП досягається за рахунок науково-технологічної сфери та інтелектуалізації основних факторів виробництва. Сьогодні розвинені країни концентрують у себе понад 90 % світового наукового потенціалу і контролюють 80 % глобального ринку високих технологій, обсяг якого зараз становить понад 1 трлн. доларів [4].

Еко-соціо-економічна система включає в себе людину як необхідний елемент і внаслідок цього стає складною цілеспрямованою ієрархічною системою [5]. Метою першого рівня цієї системи є підтримка умов, необхідних для існування людини як біологічного виду. На другому рівні – задоволення зростаючих матеріальних потреб населення, що реалізується економікою. На третьому рівні – задоволення духовних потреб суспільства, що реалізується соціальною підсистемою. Проведений аналіз наукової та спеціальної літератури

[6, 7] засвідчує, що найбільш поширений показник (характеристика) економічної складової – ВВП країни. Виходячи з того, що однією з цілей екологічної безпеки є зміцнення здоров'я людини, визначасмо тривалість життя людини як кількісну характеристику екологічної складової. Кількісною характеристикою соціальної складової визначасмо частку витрат на споживання у бюджеті домогосподарства, але, враховуючи значний вплив харчування на здоров'я людини, характеристикою соціальної складової визначасмо частку витрат на харчові продукти. Вибір країни на шляху інтеграції у високотехнологічне конкурентне середовище потребує ставлення до інноваційного розвитку як до першочергового пріоритету, що визначає довгострокові перспективи економічного зростання й добробуту людства.

Математична формалізація розвитку еко-соціо-економічної системи відповідно до запропонованих характеристик здійснена за допомогою пакету Excel. Виконаний кореляційно-регресійний аналіз дозволив визначити наступне:

1) залежність ВВП країни від інноваційних витрат:

$Y = 13,97 * I_n^{1,22}$, де: Y – значення ВВП країни; I_n – витрати на інноваційну діяльність;

2) залежність між витратами на інноваційну діяльність i часткою витрат на харчові продукти та безалкогольні напої у бюджеті домогосподарств:

$I_n = 1E+07 * e^{0,136d}$, де: I_n – витрати на інноваційну діяльність; d – частка витрат на продукти харчування та безалкогольні напої;

3) залежність тривалості життя (обидві статі) від витрат на інноваційну діяльність:

$t = 67,39 + 0,0003I_n$, де: t – тривалість життя людини в Україні, I_n – витрати на інноваційну діяльність.

Тобто витрати на інноваційну діяльність можуть бути управляючим фактором всіх трьох складових системи існування людства.

Література.

1. Національна доповідь «Цілі Сталого Розвитку: Україна». Міністерство економічного розвитку і торгівлі України, 2017 176 с.

2. Тутельян В.А. Научные основы здорового питания. Москва: Издательский дом «Панорама», 2010. 816 с.

3. Кундесева Г.О., Римаренко М.К. Здоров'я в контексті розвитку економічної теорії. Вісник Житомирського державного технологічного університету. Сер. Економічні науки. 2014. Вип. 3 (69). С. 139-142.

4. Гезалов А.А. Глобализация как социальная трансформация. Век глобализации. 2012. № 1. С. 84-93.

5. Даванков А.Ю., Кочеров А.В. Научно-методические основы исследования пространственных социо-эколого-экономических систем Вестник Челябинского государственного университета. Экономические науки. 2016. № 14 (396). Вып. 55. С. 15-25

6. Данилов Н.Н. Устойчивое развитие: методология математических исследований Вестник Кемеровского государственного университета. 2000. № 4. С. 5-15.

7. Рамазанов С.К. Моделювання соціально-еколого-економічної динаміки в нестабільному середовищі. Інформатика та системні науки (існ-2015) : мат. VI Всеукр. наук.-практ. конф. за міжнар. уч-ю (м. Полтава, 19-21 березня 2015 року) / За ред. Ємця О.О. Полтава : ПУЕТ, 2015. 402 с.

ОСНОВНИ ЕЛЕМЕНТИ РЕСУРСНОГО ПОТЕНЦІАЛУ АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВ

***КУСКОВА С.В., К.Е.Н., ДОЦЕНТ, ЖИВОТЧЕНКО В.В., СТУДЕНКА,
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА ІМЕНІ ПЕТРА ВАСИЛЕНКА***

Успішність функціонування будь-якого сільськогосподарського підприємства значною мірою визначається наявними ресурсами, їх структурою, швидкістю оновлення та ефективністю використання. У масштабах підприємства всі ці фактори визначають його ресурсний потенціал. При цьому сам ресурсний потенціал формується як певна комбінація різних груп наявних в аграрному підприємстві ресурсів [2].

Ресурсний потенціал – це сукупність трудових, природних і матеріальних елементів, сукупність працівників, матеріальних і нематеріальних засобів, фінансів, об'єктів і явищ природи, необхідних для здійснення виробництва [1].

При вивченні ресурсного потенціалу сільськогосподарського підприємства важливо провести оцінку ефективності його використання в цілому і оцінити ефективність використання окремих факторів виробництва.

В аграрному виробництві склад ресурсного потенціалу сільськогосподарського підприємства, віднесення його елементів до того чи іншого виду або групи проводиться відповідно до їх природи,